

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ (Correlational Study Design) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลพังงา และโรงพยาบาล ตะกั่วป่า จำนวน 998 คน

กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลพังงา และ โรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และกำลังปฏิบัติงานอยู่ในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2551 จำนวน 286 คน โดยมีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1970) ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 0.05 ดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนของประชากร

e = ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (5% = 0.05)

$$\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{998}{1 + (998 \times 0.05^2)} = 286 \text{ คน}$$

คำนวณจำนวนตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลตามสัดส่วน (Proportional Sampling) ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลตามสัดส่วน (Proportional Sampling)

กลุ่ม	กลุ่มประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่างตาม สัดส่วน (คน)
โรงพยาบาลพังงา	543	156
โรงพยาบาลตะกั่วป่า	455	130
รวม	998	286

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการนำประชากรทั้งหมดของแต่ละโรงพยาบาลมาแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่มตามผลการประเมินความเสี่ยงในการทำงานของบุคลากร โรงพยาบาลตะกั่วป่า ซึ่งเป็นการประเมินตามเกณฑ์ที่จัดทำขึ้นโดยสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง

จากการประเมินความเสี่ยงจากการทำงานของบุคลากรในโรงพยาบาล (คะแนน 6 หรือ 9) คือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน รังสีวิทยา สวัสดิการสังคม ผู้ป่วยใน ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยหนัก กุมารเวชกรรม สูติ-นรีเวชกรรม อายุรกรรม จักษุวิทยา ทันตกรรม อุบัติเหตุ และฉุกเฉิน จิตเวช วิสัญญีพยาบาล ห้องผ่าตัด ยานพาหนะ ซ่อมบำรุง น้ำเสีย/เดาเผา แผนงานและสารสนเทศ จำยกลางซักฟอก/ตัดเย็บ โภชนาการ พยาธิวิทยา เภสัชกรรม งานพัสดุ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงปานกลาง

จากการประเมินความเสี่ยงจากการทำงานของบุคลากรในโรงพยาบาล (คะแนน 3 หรือ 4) คือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน บริหารงานทั่วไป แพทย์แผนไทย การเงิน ใดเทียม สุขศึกษา เวชกรรมฟื้นฟู เวชกรรมสังคม อาชีวเวชกรรม องค์กรแพทย์

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่ำ

จากการประเมินความเสี่ยงจากการทำงานของบุคลากรในโรงพยาบาล (คะแนน 1 หรือ 2) คือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน พัฒนาระบบบริการสุขภาพ งานการเจ้าหน้าที่ สำนักงานพยาบาล พิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยหลักกรสุ่มตามสัดส่วน (Proportional Sampling) ดังนี้

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างโดยหลักการสุ่มตามสัดส่วน (Proportional Sampling)

กลุ่ม	กลุ่มประชากร	กลุ่มตัวอย่าง ตามสัดส่วน (คน)
โรงพยาบาลพังงา		
กลุ่มที่ 1	436	125
กลุ่มที่ 2	92	27
กลุ่มที่ 3	15	4
โรงพยาบาลตะกั่วป่า		
กลุ่มที่ 1	377	108
กลุ่มที่ 2	67	19
กลุ่มที่ 3	11	3
รวม	998	286

สุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนซึ่งเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) โดยสุ่มรายชื่อแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) ตามรายชื่อเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้จากฝ่ายการเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ซึ่งจัดพิมพ์เรียงลำดับหมายเลขตามตัวอักษรของแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดช่วงการสุ่ม (Sampling Interval) คือ $K = \frac{N}{n}$ เมื่อ

N = ขนาดประชากร

n = ขนาดตัวอย่าง เช่น เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลพังงา กลุ่มที่ 1 ช่วงการสุ่ม $= \frac{436}{125} = 3$

ต่อจากนั้นจึงสุ่มตัวเลขเริ่มต้นของแต่ละกลุ่ม โดยสุ่มตัวเลขมา 1 ตัว ระหว่าง 1 และ K เช่น ให้ 1 เป็นตัวเลขเสี่ยงทายเริ่มต้นที่สุ่มมาได้ ดังนั้นรายชื่อที่ถูกเลือกมาเป็นตัวอย่าง คือรายชื่อเจ้าหน้าที่สะสมต่อไป

1, 1+K, 1+2K, 1+3K, 1+(n-1)K

ดังนั้น รายชื่อของเจ้าหน้าที่ที่ถูกเลือกมาแต่ละกลุ่มของโรงพยาบาล โดยการสุ่มตัวเลขมา 1 ตัว ระหว่าง 1 และ 2 ถ้าสุ่มได้ เลข 1 การสุ่มจะเป็น 1, 1+3, 1+6, 1+9,.....

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและลักษณะงานที่ทำ ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ภาวะสุขภาพ ลักษณะงาน ชั่วโมงการทำงาน การทำงานเป็นกะ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ หรือมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ตนควรกระทำทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย ด้านโภชนาการ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ด้านการจัดการกับความเครียด ตามทฤษฎีของเพนเดอร์ (Pender, 1996) ว่ามีประโยชน์ต่อภาวะสุขภาพของตนเอง โดยการระมัดระวังและป้องกันตนเอง การสังเกตอาการผิดปกติ การตรวจสุขภาพประจำปี การปฏิบัติตามคำแนะนำของบุคลากรทางการแพทย์ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การมีสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น การจัดการกับความเครียด และการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งวัดโดยประยุกต์จากแบบสอบถามของ ฉัฐภรณ์ ผลึกเพชร (2547) ลักษณะข้อคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 25 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก จำนวน 16 ข้อ ข้อคำถามด้านลบ จำนวน 9 ข้อ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นกำลัง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

การแปลผลคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประยุกต์จากเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977 อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย แก่นจันทร์, 2540) รายละเอียดการแปลผลระดับคะแนน แบ่งตามพิสัยของคะแนน คะแนนรวมสูงสุด ลบคะแนนรวมต่ำสุด หาค่าด้วย 3 ระดับ หนึ่งฤทัย แก่นจันทร์ (2540) มีค่าตั้งแต่ 25 - 125 คะแนน แบ่งออก เป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน 93 – 125 คะแนน	หมายถึง	ระดับสูง
คะแนน 59 – 92 คะแนน	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนน 25 – 58 คะแนน	หมายถึง	ระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้หรือมีความคิดเห็นหรือคาดคะเนของเจ้าหน้าที่ว่ามีสิ่งขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการกระทำพฤติกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพของตนเองใน 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย ด้านโภชนาการ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ด้านการจัดการกับความเครียด ตามทฤษฎีของเพนเดอร์ (Pender, 1996) เช่น เป็นเรื่องยุ่งยาก ไม่ทราบรายละเอียดและวิธีการที่ถูกต้อง ไม่เห็นความจำเป็น ไม่มีสถานที่ ไม่มีอุปกรณ์ ไม่มีเวลา ค่าใช้จ่ายสูง ไม่มีความมั่นใจ ไม่มีเพื่อนสนิท เป็นต้น ซึ่งวัดโดยประยุกต์จากแบบสอบถามของณัฐภรณ์ ผลึกเพชร (2547) ลักษณะข้อคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 24 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก จำนวน 21 ข้อ ข้อคำถามด้านลบ จำนวน 3 ข้อ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด

การแปลผลคะแนนการรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประยุกต์จากเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977 อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย แก่นจันทร์, 2540) มีค่าตั้งแต่ 24 - 120 คะแนนแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 90 - 120 คะแนน	หมายถึง	ระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 57 - 89 คะแนน	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 24 - 56 คะแนน	หมายถึง	ระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่จะกระทำพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพต่าง ๆ ในการดูแลสุขภาพได้สำเร็จอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกาย ด้านโภชนาการ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ด้านการจัดการกับความเครียด ตามทฤษฎีของเพนเดอร์ (Pender, 1996) เช่น สามารถไปตรวจสุขภาพประจำปีได้ สามารถสังเกตอาการผิดปกติของร่างกาย เชื่อมั่นว่าตนสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำของบุคลากรทางการแพทย์ได้ สามารถออกกำลังกายได้ สามารถทานอาหารครบ 5 หมู่ ดื่มน้ำและพักผ่อนเพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย สามารถจัดการกับอารมณ์และผ่อนคลายความเครียดได้ เป็นต้น ซึ่งวัดโดยประยุกต์

จากแบบสอบถามของ ณัฐกรณ์ ผลึกเพชร (2547) ลักษณะข้อคำถาม มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก จำนวน 30 ข้อ

มากที่สุด	หมายถึง	มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติตามข้อความนั้นได้แน่นอนที่สุด
มาก	หมายถึง	มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติตามข้อความนั้นได้แน่นอน
ปานกลาง	หมายถึง	มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติตามข้อความนั้นได้เพียงครึ่งเดียว
น้อย	หมายถึง	มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติตามข้อความนั้นได้เพียงบางส่วน
น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติตามข้อความนั้นได้

การแปลผลคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเอง ประยุกต์จากเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977 อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย แก่นจันทร์, 2540) มีค่าตั้งแต่ 30 - 150 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	111 - 150 คะแนน	หมายถึง	ระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	71 - 110 คะแนน	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	30 - 70 คะแนน	หมายถึง	ระดับต่ำ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม

แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความคิดของเจ้าหน้าที่ในกรณียอมรับบุคคลอื่น ๆ

ได้แก่เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน ครอบครัวญาติ สังคม ว่าบุคคลเหล่านี้มีความสำคัญในการช่วยเหลือเอาใจใส่ต่อสุขภาพ และเป็นกำลังใจให้เจ้าหน้าที่ดูแลสุขภาพของตนเอง ตามทฤษฎีของเชฟเฟอร์ คอยน์ ลาซาลัส (Schaefer, Coyne & Lazarus, 1981) ซึ่งวัดโดยประยุกต์จากแบบสอบถามของวอนลดา ทองใบ (2540) ลักษณะข้อคำถาม มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่ได้รับ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก จำนวน 10 ข้อ

มากที่สุด	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมตามข้อความนั้นมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมตามข้อความนั้นมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมตามข้อความนั้นเป็นบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมตามข้อความนั้นเป็นส่วนน้อย
ไม่ได้รับ	หมายถึง	ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมตามข้อความนั้นเลย

การแปลผลคะแนนการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคม ประยุกต์จากเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977 อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย แก่นจันทร์, 2540) มีค่าตั้งแต่ 10 - 50 คะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	38 - 50 คะแนน	หมายถึง	ระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	24 - 37 คะแนน	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	10 - 23 คะแนน	หมายถึง	ระดับต่ำ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพตนเอง

แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ หรือลักษณะนิสัยของเจ้าหน้าที่ที่มีผลดีต่อภาวะสุขภาพ ทำให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และเป็นกิจกรรมที่กระทำจนเป็นแบบแผนของชีวิต วัดโดยประยุกต์จากแบบสอบถามของฉัตรกุล ผลิตเพชร (2547) ซึ่งได้พัฒนามาจาก Health Promoting Lifestyle Profile II: HPLP - II (Pender, 1996) ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ มีข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ ด้านกิจกรรมทางด้านร่างกายมีข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ ด้านโภชนาการ มีข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ มีข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ ด้านการจัดการกับความเครียด มีข้อคำถาม จำนวน 4 ข้อ ลักษณะข้อคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบ รวมทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือปฏิบัติประจำ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ไม่ปฏิบัติเลย ประกอบด้วยข้อคำถามด้านบวก จำนวน 28 ข้อ ข้อคำถามด้านลบ จำนวน 2 ข้อ

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง กิจกรรมนั้นปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง กิจกรรมนั้นปฏิบัติเป็นบางครั้ง/ ไม่แน่นอน

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมนั้นไม่เคยปฏิบัติเลย

การแปลผลคะแนนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพตนเอง ประยุกต์จากเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977 อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย แก่นจันทร์, 2540) มีค่าตั้งแต่ 0 - 60 คะแนน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 41 - 60 คะแนน หมายถึง ระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 21 - 40 คะแนน หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0 - 20 คะแนน หมายถึง ระดับต่ำ

เกณฑ์การให้คะแนน

1. แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มี 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพตนเอง ข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มี 3 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
ปฏิบัติประจำ	2	0
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	1	1
ไม่ปฏิบัติเลย	0	2

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับการตรวจสอบตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมสุขภาพ จำนวน 2 คน (ดังรายนามภาคผนวก ก) เป็นผู้ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนนำไปดำเนินการขั้นต่อไป

2. ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งเป็นโรงพยาบาลทั่วไปแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง จำนวน 30 ราย แล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) ทุกข้อคำถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ในแต่ละแบบสอบถามเป็นดังนี้

2.1 แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพเท่ากับ 0.9024

2.2 แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพเท่ากับ 0.9132

2.3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองเท่ากับ 0.9528

2.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมเท่ากับ 0.8422

2.5 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพตนเองเท่ากับ 0.8991

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา จำนวน 2 แห่ง เพื่อขออนุญาตจากหน่วยงานในการรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองเข้าชี้แจงวัตถุประสงค์ และรูปแบบการเก็บข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือจากหัวหน้างาน และกลุ่มตัวอย่าง

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในเวลาราชการ ณ โรงพยาบาล ตะกั่วป่า และโรงพยาบาลพังงา โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับเจ้าหน้าที่ที่ได้สุ่มรายชื่อไว้แล้ว ตามแผนกต่าง ๆ โดยทิ้งระยะเวลาให้เจ้าหน้าที่ประมาณ 30 นาที - 1 ชั่วโมง แต่หากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวไม่อยู่ หรือยังไม่สามารถที่จะตอบแบบสอบถามในวันนั้นได้ ก็จะนัดหมายมาเก็บกลับคืนในวันถัดมา

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยแนะนำตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย พร้อมทั้งอธิบายให้ทราบว่าในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น และทำการเก็บข้อมูลด้วยความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน และมีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของ อายุ รายได้ ชั่วโมงการทำงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถตนเอง และการรับรู้แรงสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1.2, 1.5, 2.2, 2.4, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ภาวะสุขภาพ ลักษณะงาน ชั่วโมงการทำงาน การทำงานเป็นกะ กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั่วไป จังหวัดพังงา โดยการคำนวณค่าไคว์ - สแควร์ (Chi-square Test) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1.1, 1.3, 1.4, 1.6, 2.1, 2.3